

สร้างสุขจากสัมมาอาชีวะ

Right Livelihood X Happiness

|| แลอรุณ บุญพิพัฒนศรี
นักพัฒนาศักยภาพชุมชน

“เราจะแวะรับโปง 10 โมงที่ร้านเค้กก่อน หนึ่งรอบที่ BTS อารีย์ ฝั่งลาวิลล่า ประมาณ 30 นาที เราน่าจะถึง” นั่นเป็นข้อความนัดหมายในไลน์ที่เพื่อน ๆ รวมตัวกินข้าวมือเที่ยงด้วยกัน หลังจากทางหายไบนาน นัดนี้สำคัญ และพิเศษ เป็นกิจกรรมดี+ดี “เราไม่ทิ้งกัน” เพื่อส่งต่อกำลังใจ และรอยยิ้มให้เพื่อนในยามพบเจอกับสถานการณ์อันไม่คาดคิดในชีวิต

ฉันรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้เจอเพื่อนร่วมสถาบัน และด้วยความบ้านนอกเข้ากรุง เป็นเหตุให้มาถึงที่นัดหมายก่อนเวลาเกือบชั่วโมง ฉันจึงเดินอย่างสบายใจ ไม่รีบร้อน พลันได้ยินเสียงเพลงฮิตรุ่นหลานลอยมาเข้าหูขณะลงบันได

(เฮอริโมอิน้อง) รู้ไหมพี่คะ ว่าพี่น่ารักเท่าไร พี่เคยเบื่อไหมที่ต้องน่ารักอย่างนั้น อย่างกับเจ้าชายที่เคยเห็นในนิทาน ทำหนูให้มีอาการหยุดรักไม่ได้

อยากเป็นเฮอริโมอิน้องนี้ จะเลิกให้พี่มารักแต่หนู จะทำให้พี่ได้รู้ ว่ารักกับหนูจะฟินไม่ไหว หนูไม่มีมนตร์วิเศษ หนูมีก็แค่หัวใจ ถ้าท้อคาถาว่า รักพี่ รักพี่ รักพี่หมดใจ พอเลิกให้รักได้ป๊ะ

นะโม นะโม Love you, Love you

เจ้าของเสียงเพลงถือไมค์ร้องกับตู้ Backing Track ยืนอยู่ห่างจากปลายบันไดออกไปไม่มาก ฉันหยิบแบงค์สี่สิบบาทหยอดในกล่องที่เธอสะพายไว้ด้านหลัง เธอน่าจะอายุไม่เกิน 30 ปี ฉันประเมินจากการเหลือบมองแวบหนึ่ง

บริเวณนั้นเป็นแหล่ง Shopping Mall ขนาดย่อม มีทั้งร้านแว่นตา ร้านขายเสื้อผ้า ร้านอาหาร ซูเปอร์มาร์เก็ต ฉันได้โอกาสเดินสำรวจตลาด และเมื่อยังเหลือเวลาอีกมาก ฉันมองหาที่นั่งรอเหมาะ ๆ หน้าร้านกาแฟทำเลดีมองเห็นด้านหน้าถนนชัดเจน

ไว และตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลง

ใกล้กันนั้น มีรถมินิบัสสีสดใสจอดอยู่ ตกแต่งน่ารักดึงดูดสายตาผู้คน เป็นร้านขายเครื่องเขียนเคลื่อนที่ ปกติร้านนี้จะอยู่ในห้างสรรพสินค้าชั้นนำ เมื่อสถานการณ์โควิด-19 ระบาด พฤติกรรมคนเปลี่ยน เข้าห้างน้อยลง ซื้อสินค้าออนไลน์มากขึ้น ผู้ขายจำเป็นต้องออกมาหาลูกค้า เพื่อเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย

“รถขายของเคลื่อนที่ จะตั้งอยู่ในแหล่งที่มีคนมาก หรือมีออฟฟิศ เช่น งามคำแหง สีลม และจะเปิดให้บริการถึง 1 ทุ่ม” ฉันพูดคุยกับน้องพนักงานขาย ตอนซื้อปากกา และสก็อตเทปใส

ผู้หญิงคนนั้นยังขบกล่อมผู้คนที่สัญจรไปมาด้วยเสียงเพลง (คนจะรักกัน) คนจะรักกัน ผูกพันหมายมั่นลงไป จะบุกน้ำลุยไฟ ปลอมให้เขาไปตามปรารถนา คนเขารักกัน ใครจะกีดกันฉันตา ต่อให้น้ำต่อให้ฟ้า กันขวางหน้าอย่าหวังห้ามได้

ความรักมีหลากหลาย คิมซึ่งซิมซาบ ตราบเท่าชีวิตเจ้านั้น ห้ามน้ำไม่ให้ไหล ห้ามไฟไม่ให้มีควัน ห้ามอาทิตย์ ห้ามดวงจันทร์หยุดแค่นั้นค่อยห้ามดวงใจ

มีผู้หญิงคนหนึ่งวัยกลางคนตอนปลายลงจากสถานีแล้วเดินผ่านไป สักครูใหญ่เธอเดินย้อนกลับมา เพื่อหยอดเงินลงกล่องเพลงคงโดนใจเธออย่างมาก!!! ถึงต้องเดินกลับมาอีกรอบ

ฉันเริ่มตั้งใจฟังเพลงที่เธอร้อง !!! เสียงเพลงนั้นมีรอยยิ้ม

(หงส์เหิน) หงส์เหินราเชย ส่งผ้าผืนงามสะคราญ ณ แดนหิมพานต์ หวงตัวรักวงศ์วาน หิมพานต์สถานสำราญมา หงส์ร่อนผกเณร บินดินเมฆเหินเกินปีกขา กางปีกกวักลมท่วงที่สมสง่าเหินลมล่องฟ้านภลัย

(รักปักใจ) รักปักใจ ใ้ใครช่วยฉันที ทุกนาที่ดั่งเอาไฟมาจี้ เหลือที่บรรเทา อารมณ์ร้อนรอนพะวัพะวนจนซึมเซา ตรึงทึงให้หลงเมา หัวใจกระเส้า นี่ตัวเราหรือตัวใคร

รักปักใจผู้ใดใครไหนเล่า คิดบรรเทาเพราะความมีเมา เหลือเป่าปิดไป นานวันมันลุลกลาม แม้นเรายังห้าม ยิ่งหนักใหญ่ ตัวชักลอยเหาะเหินไป ถึงไม่มีใครไม่เป็นไรมีคนเดียว นี่แหละที่เขาเรียกกันรัก...รักมันกระสันมัดเกลียว

หลายเพลงเป็นเพลงที่แม่ชอบ จากเพลงจังหวะช้า มีสลับเพลงเร็ว บางเพลงเป็นเพลงในยุคของฉัน

(รอยเท้าบนพื้นทราย) ก้าวเดินไปบนพื้นทราย ต้องเอียงกายหันไปมอง เพ่งตามองฉันต้องแปลกใจ เหตุไฉนไม่มีร่องรอย คิดว่าความรักเรา ดังรอยเท้าบนพื้นทราย คลื่นซัดสาดเห็นรอยเท้าสลาย ดูจดังความรักต้องกลับกลาย สูญจากไป ทิ้งเอาไว้รำพึงให้คะนึงถึงเรื่องผ่านมา ต้องเจ็บอุราเพราะรอยพิมพ์ใจ

ต่อไปฉันจะหยุดยืน ไม่เคลื่อนไหว อยู่บนทรายนิรันดร์ ไม่มีวันคลื่นจะกลักราย ให้รอยเท้าจางหายไป คิดว่าความรักเรา ดังรอยเท้าบนพื้นทราย

(ครวญ) เมื่ออยู่ริมฝั่งชล ฉันทลทุกยามเย็น พักในร่มไม้เอน ฉันทมองเห็นนกบินกลับรัง ตะวันใกล้จะลับแล้ว เห็นเรือแจวอยู่ริมฝั่ง ฝ้าแต่ครวญแต่ครวญหา น้ำตาหลัง จึงร้องสั่งอาลัย ฝ้าแต่ครวญสั่งคำ แม้เรือลอยล้าไป พบคนที่เคยซึ่งใจ ขอเรื่อนำเธอมาให้ที

ตะวันเมื่อจบแผ่นน้ำ สายชลงามดั่งกำมะหยี่ ใ้ว่าดาวว่าดาวดวงนั้น แสงพลันริบหรี่ คงริบหรี่เช่นเรา

การตลาดอย่างง่าย

เธอร้องเพลงได้ไพเราะน่าฟัง และร้องได้หลายแนว ทั้งเพลงใหม่เก่าอมตะ เพลงร่วมสมัย นั้นแสดงว่าเธอต้องใส่ใจฝึกฝนฝึกหัด การร้องเพลงเป็นอย่างดี และคอยติดตามเพลงใหม่ที่อยู่ในกระแส นิยม ที่สำคัญเธอจงใจคัดเลือกเพลงให้มีความหลากหลาย เพื่อให้เหมาะกับลูกค้าที่แตกต่างกัน เท่ากับเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่พึงพอใจของลูกค้า ไม่ได้ขายแบบเหมารวม

(Top of the World) Such a feeling's coming over me. There is wonder in most everything I see. Not a cloud in the sky, got the sun in my eyes. And I won't be surprised if it's a dream.

Everything I want the world to be. Is now coming true especially for me. And the reason is clear, it's because you are here. You are the nearest thing to heaven that I've seen.

I'm on the top of the world looking down on creation. And the only explanation I can find.

ว้าว!!! เพลงสากลเธอก็สามารถ สูดยอดจริง ๆ นับว่าเธอทำการบ้านมาดี ศึกษาเพลง วิเคราะห์ และศึกษากลุ่มผู้ฟัง (ลูกค้า) แยกแยะได้ว่าลูกค้าของเธอมีความแตกต่างกัน ประสพการณ์ และยุคสมัยมีผลต่อความชอบ

เป็นการรอคอยที่เพลินมาก “สวัสดิ์จะเล็ก โป่ง สวัสดิ์จะอ่อม จำเราได้ไหม”

อาชีวะ (สุจริต) ใด ๆ ล้วนมีคุณค่า ให้เกียรติตนเอง และผู้อื่น ในช่วงเวลาที่รอ ฉันสังเกตเห็นว่ามีคนให้ส탕ค์อย่าง ต่อเนื่องไม่ขาดสาย แต่ละวันเธอคงมีรายได้มากพอสมควร ซึ่งเพียงพอที่จะเลี้ยงชีพ

ฉันว่าเธอคู่ควร งานดีเงินดี หากเธอทำงานในองค์กร จัดได้ว่าสอบผ่าน มีผลงานโดดเด่น สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า (ผู้ฟัง) ผลตอบแทนย่อมสูง

- 8 เทคนิค สร้างสุข สร้างผลงาน จากการเลี้ยงชีพชอบ
- + เลือกรางานหรือประกอบอาชีพสุจริต (มีสัมมาอาชีพะ)
- + รักในงานที่ทำ ทำในสิ่งที่ใช่สำหรับตัวเอง
- + ฝึกฝน และเรียนรู้อยู่เสมอ ไม่เป็นน้ำเต็มแก้ว
- + นำเสนองานให้น่าสนใจ
- + ทำความเข้าใจลูกค้า เพื่อเข้าถึงความต้องการที่แท้จริง
- + ใส่ใจ และปรับปรุงพัฒนาตนเอง และงาน
- + ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง
- + ส่งมอบงานที่มีคุณภาพเสมอ

ขอบคุณ: ภาพสวยจากเพจวิชาใจ